

İŞÇİ-KÖYLÜ

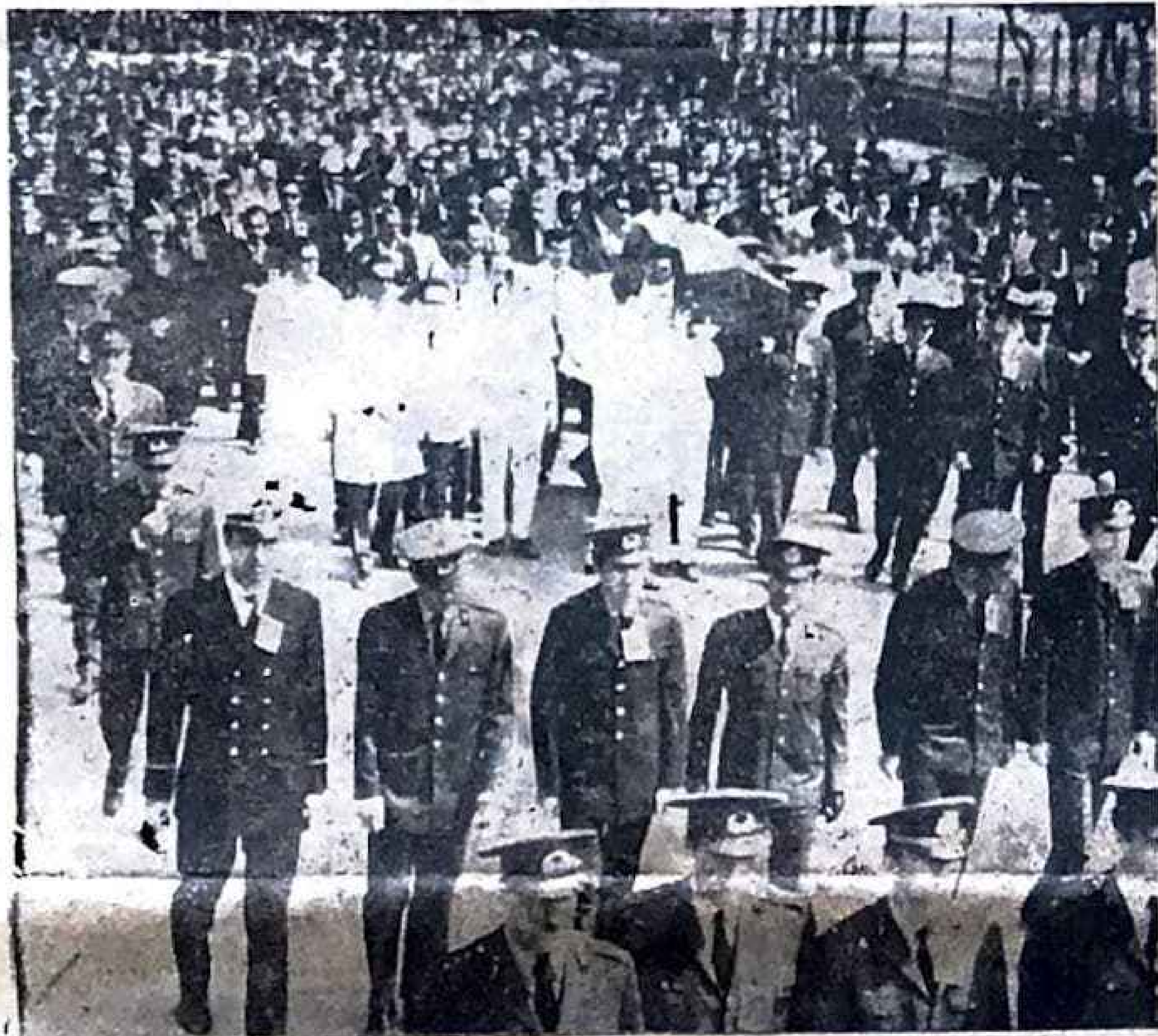
milli demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

Bir kıvılcım bütün bir bozkırı tutuşturur. Halkımızın hürriyet ve toprak mücadelesi, Devrimci mücadelemizin kıvılcımı ile tutuşacak ve zafere ulaşacaktır

YIL : 1 SAYI : 15 — 15 GÜNDE BİR ÇIKAR — 25 KURUŞ — 18 NİSAN 1970

Devrimci Guçbirliğinde Birleşelim

Bu kaçıncı ölümüm hain Pir Sultan ölür, dirilir...

AP iktidarının kiralık katilleri tarafından kahpece vurularak öldürülen Teğmen Necdet Güçlü'nün cenazesi muhteşem oldu. Subaylar, öğretmenler, öğrenciler ve işçilerin katıldığı törenden sonra, devrimci gençler Amerikan şirketlerine karşı protesto gösterileri yaptılar. Amerikalılara ait işyerlerinin camları parçalandı. Bir genç yaralandı. Resim yürüyüşü gösteriyor.

Ankara'da DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ ve İstanbul'da İşsizlik ve Pahalılık Yaratan soyguncularaa karşı GENEL DİRENİŞ komitesi kuruldu

Sungurlar Kazan Fabrikası işçileri fabrikayı işgal ettiler. Irmakbaşı Kilise köylüleri, ağaların haksız olarak el koyduğu toprakları işgal eti. Pazar, Ardeşen ve Çayelinde çay üreticileri Tekel idarelerini işgal etti Adıyaman'ın Araplar köyü ağa topraklarına el koydu. Ankara'da işsizler her gün başbakanlığa yürüyor. İzmir'de Kılıma ve Dan - Yem Sanayii işçileri fabrikalarını işgal ettiler. Gençler, halk düşmanlarına karşı amansız bir mücadele veriyor.

Ve : bu kaçıncı hain kurşundur ki, bir yurtseveri daha şehit etti. Dr. Teğmen Necdet Güçlü şehit oldu. Gençler, polis tertipleriyle hapislere atılıyor. Konya'da gericiler, Selçuk Eğitim Enstitüsüne saldırdı. İşçiler her haklı harekette karşısında

(Devamı S. 3'de)

KÖYLÜ BİRLİK OLUNCA AĞA DEDİĞİN NE Kİ...

Yobazlık Emperyalizmin Aletidir

«Bizi yanlış yola sevkeden habisler, biliniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşlerdir. Saf ve nezih halkımızı hep şeriat sözleriyle aldatagelmişlerdir. Milleti mahveden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve melanetten gelmiştir. Terakki yolumuzun üstüne dikilmek isteyenleri ezip geçeceğiz.»

M. KEMAL ATATÜRK

Bugün ülkemizde belli başlı iki cephe vardır. Birincisi, işçilerin, köylülerin, memurların, askerlerin, bütün yurtseverlerin milli cephesi. İkincisi Amerikan emperyalizmi, işbirlikçileri ve toprak ağalarının cephesi. Bir avuç insandan ibaret olan bu ikinci cephe memleketin idaresine hakimdir.

Ne var ki, gün geçtikçe milli cephenin güçlenmesi karşısında bu hakimiyet tehlikeye düşmektedir. İşçilerin, köylülerin gençlerin, memurların hareketleri karşısında gerileyen hainler cephesi halkımızı bölmek, birbirine düşürmek suretiyle sömürüsünü süddürmek için her yola baş vurmaktadır.

Bu yolların en haincesi, en kahpecesi ise yobazlığı harekete geçirmek beslemek ve teşkilâtlandırmaktır.

Yobazlık, halkımızın dinine bağlılığını, din duygularını sömürücüler yararına kullanan bir kaba kuvvettir. İrtica, tarihimiz boyunca her zaman halkımızın karşısında, devrimciliğe karşı, emperyalistlerden yana olmuştur. Mustafa Kemal'e karşı padişahı uttmuş, Cumhuriyete karşı çeşitli ayaklanmalar düzenlenmiştir. Daha eskilere gidersek irticaın Türkiye'ye mat

(Devamı S. 3'de)

Irmakbaşı Kilise köylüsü kararlı

«İşçi - Köylü bizim mücadele kitabımızdır»

Irmakbaşı Kilise köyünden Mehmet Eren diyor ki : Bizim yoksulluktan başka kaybedeceğimiz bir şeyimiz kalmadı. Ağalar ve yaltakcılarını ezeceğiz. Karşımıza çıkardıkları ve karılarımızı, kızlarımızı dövdükleri jandarma da bizden. Bizim gibi köylü. Ağalar ve yaltakcılarını Fransız'ı ezdiğimiz gibi ezeceğiz.

Adana'nın Karataş İlçesine bağlı Irmakbaşı Kilise köylüleri 448 dönümlük toprağı ekerek, ağalar ve onlara arka çıkan AP iktidarıyla başabaş dişediş bir mücadeleye girdiler.

Irmakbaşı Kilise köylülerinin ağalara karşı mücadelesi Karataş köylülerinin ilk mücadelesi değil. Bu yöredeki mücadele ta 1947'lerde başlıyor. Solur köylüleri ve arkasından 1954 de Cine köylüleri «toprak işleyenin» diyerek ağalara karşı mücadele ettiler. Cine köylüleri kanlı mücadelelerden sonra hazine toprağını ağaların elinden alarak paylaştılar.

Cine köyü halkının haklı

(Devamı S. 3'de)

Buca Klimasan'da Işgal var !

İşveren tarafından baskı altında tutulmaya çalışılan, sendikaya girmeleri engellenen Buca Klimasan fabrikası işçileri fabrikayı işgal etmişlerdir.

Uzun zamandan beri sendikaları aracılığıyla toplu sözleşme isteğinde bulunan işçilerin bu istekleri hep basraltı edilmekte, patron işçilerin sendikada toplanmalarına engel

(Devamı S. 3 de)

Konya'da İktidarın Baskısı

Gençler Yılmayacak

Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçisi itkidar devrimci güçlere karşı Türkiye çapında yeni yeni tertiplere girişmektedir. Bu tertiplerin sonuncusu Konya'da ortaya konmuştur. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kışkırttığı, din istismarcısı irtica güçleri Konya halkının ve Konya'lı devrimci gençliğin üzerine saldırmıştır.

Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünde okuyan devrimci gençlerin üzerine faşist zorbalar ve toplum polisi saldırtılmıştır. Bu olay üzerine Türkiye'nin 39 devrimci kuruluşu bir bildiri yayınlayarak emperyalizmi, işbirlikçileri ve irticayı protesto etmişlerdir. Yayınlanan bildiride şöyle denmektedir :

«İşçileri, köylüleri, bütün halkımızı, devrimci, demokratik, ilerici bütün örgütleri, yurtsever aydınları, namuslu basını bu sindirme çabalarına ve AP iktidarının her türlü tertibine karşı birleşmeye

(Devamı Sa. 3 de)

Sungurlar kazan fabrikasında işgal

İstanbul'da Sungurlar Fabrikasının bin işçisi patronun baskılarına karşı işgal hareketine girişmişlerdir. Uç gün süre ile fabrikaya hiç kimse sokulmamıştır. Sarı sendikaya karşı mücadele eden işçiler hür olarak Sendika seçme özgürlüğü istediklerini bildirmişlerdir. Çevredeki bütün fabrikaların işçileri yiğit Sungurlar işçilerini desteklemişlerdir.

Gerçeği Söyledikleri için

Kıbrıslı Devrimcilere Baskı Yapılıyor

Geçen sayımızda, «Emperyalizm Kıbrıs'ta Yeni Oyun Tezgahlıyor» ve «Lefke Olayının İçyüzü» yazılarında belirttiğimiz gibi, işbirlikçi iktidar, Kıbrıs'ı faşist Yunan Cuntasına peşkeş çekecek bir çözüm yolu peşindedir. İstanbul ve Ankara'da düzenlenen Kıbrıs Haftalarını engellemek isteyen iktidar, Ankara'da Kıbrıs elçiliği önünde Bağımsız Kıbrıs isteyen öğrencileri de polisiye dağıtmış, zindanlara atmıştır. Bu arada Türkiye'de bulunan devrimci Kıbrıslı öğrencilere de baskı yapan iktidar, bunları yurt dışına atmakla tehdit etmektedir.

Uzun zamandır Türkiye'de bulunan, devrimci mücadelesiyle işbirlikçi iktidarın gözünü korkutan, Proleter Devrimci Aydınlık Dergisi İstanbul Temsilcisi Fuat Fegan arkadaş, yurt dışına çıkarılmıştır.

Bütün baskı ve tedbirlere rağmen devrimciler, emperyalizmin Kıbrıs'ta oynadığı oyunu halka anlatmaya ve iktidarın Kıbrıs'ı faşist Yunan Cuntasına peşkeş çekmesine engel olmaya çalışacaklardır.

İŞSİZLİK CANIMIZA TAK DEDİ BIÇAK KEMİĞE DAYANDI !....

İŞSIZLER YÜRÜDÜ

Günlerdir İş Bulma Kurumu önünde bekleşen işsizler, 13 ve 14 Nisan günleri toplu ca Başbakanlığa yürüdüler.

Hergün yüzlerce işsiz Ankara İş Bulma Kurumu önünde toplanmaktadır. İşsizler diyor ki: «Emeğimizle etmek parası kazanalım diyoruz. İŞ YOK. İş Bulma Kurumu yalnız arkası olanlarla ilgileniyor.»

Bütü kapılar yüzlerine kapanan işsizler İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesine gelerek bir bildiri hazırladılar. İş arayanların topluca dağıttığı bildiri

(Devamı S. 3'de)

PATRONLARIN İKTİDARI GIDA — İŞ GREVİNİ ERTELEDİ

İktidar, elindeki bütün imkân ve yetkilerle patronların çıkarlarını korumaktadır. Geçen yaz Ereğli Demir - Çelik işçilerinin grevini erteleyen iktidar bu sefer de 6 un fabrikasında başlayan grevi durdurdu. Bu yetkilerin kötüye kullanılması değil midir? İşçiye polis saldırtan bir iktidardan başka türlü bir davranış da beklenemez. Bütün bu olaylar bize şunu öğretiyor: İşçi sınıfı bütün halka önderlik ederek iktidarı almadıkça kurtuluş gerçekleşemez. Bunun için siyasi mücadaleye katılmalıyız, yani Amerikan emperyalizmi ve ortaklarına karşı halkın devrimci iktidar mücadelesine.

Karadeniz çay üreticileri fabrikaları işgal etti

Karadeniz çay üreticileri Tekelin «yaş çay yapraklarının alımını» sınırlandırması üzerine harekete geçmişler ve fabrikaları işgal etmişlerdir. Pazar, Ardeşen ve Çayeli İ.

(Devamı S. 3 de)

Sarı Sendika çemberini kıralım!

Bursa Göllü Has İpek Dokumacılık Şirketinde çalışmakta olan işçiler patrona ve onun emrindeki sarı sendika Teksife karşı mücadeleye girişmişlerdir.

İşçilerin devrimci Hür - Mensucat Sendikası etrafında toplanıp güçlendiklerini gören patron Teksifle anlaşarak, işçileri toptan işten çıkarmaya Teksife üye olmaları için baskı yapmağa başlamışdır.

İşçiler baskı karşısında kenetlenerek 25 Mart 1970 tarihinde oturma grevine girişmişlerdir. Direniş karşısında Bursa'daki diğer işverenler de harekete geçerek işçilere

(Devamı Sa. 3 de)

İŞÇİ-KÖYLÜ

BU SAYI 48.500 ADET BASILMIŞTIR.

KAMPANYA

Amerikancı AP'nin ipliğini Pazara Çıkaracağız

AP HALKIN YARARINA MI ÇALIŞIYOR? YOKSA PATRONUN, AGANIN TEFECİNİN YARARINA MI?

KREDİLER KİMİN CEBİNE DOLUYOR? DEVLET KAPISINDAN KİMLER KOVULUYOR? KİMLER KAYRILIYOR?

BULUNDUGUMUZ YERDE POLİTİKA CAMBALARININ ÇEVİRDİKLERİ DUMENLERİ, ŞIŞIRDIKLERİ KESELERİ, YALANLARINI, DOLANLARINI, DOLDURDUKLARI KASALARINI, HALK DUŞMANI AP'NİN BÜTÜN MARİFETLERİNİ GAZETEMİZE YAZALIMI HALKIMIZA GOSTERELİM I

AP'NİN İPLİGİNİ PAZARA ÇIKARTMA KAMPANYASINA KATILALIMI

ARKADAŞ, SEN DE YAZI

Adres : İşçi — Köylü Gazetesi — Adakale Sokak 28/1 Kızılay — ANKARA

Halkımızı işbirlikçi AP'nin ipliğini pazara çıkartmağa çağırdığımız günden bu yana. İŞÇİ — KÖYLU gazetesine yurdun dört bir köşesinden mektup yağıyor. Kars'tan Muğla'ya, Hakkari'den Edirne'ye, her yandan gelen mektuplarda AP'nin kime hizmet ettiğini ortaya koyan olaylar anlatılıyor.

Haymana'dan yazan Ahmet Koçaaslan da AP'nin iki marifetini şöyle anlatıyor :

AP'nin ipliği HAYMANA Pazarında

Gazetemiz İŞÇİ — KÖYLÜ'nün açtığı kampanyaya katılıyoruz. Şimdilik İşbirlikçi APnin ilçemizde oynadığı bir kaç oyunu sıralıyoruz.

BİRİNCİ MARİFET -

1969 milletvekili seçimlerinin hemen öncesinde İşbirlikçi AP'nin oy karşılığı buğday dağıtma oyunu şöyle oldu;

Haymana Çalış köyü seçimlerde AP'ne oy vermeyecekti(köyün büyük çoğunluğu bu karara varmıştı. Ama köy fakirdi. Seçim öncesinde AP Haymana İlçe Başkanı ve bir milletvekili adayı köye geldiler ve «oylarınızı AP'ne verirseniz hem yollarınız yapılır ve hem de tohumluk buğday alırsınız» dediler. Böylece Çalış köylüleri AP'ne oy vermeye mecbur bırakıldılar. Köyün bir kısmına 500 er kiloluk tohumluk dağıtıldı, ama yolları hâlâ yapılacak.

Demokrasi denen şey bu mu? Bizim anladığımız demokrasi; işçilerin köylülerin devrimci iktidarıdır.

İKİNCİ MARİFET :

Ve nihayet kış geldi, köy yolları kapandı. Öyleki bu bozuk yollardan değil vasıtayla yürüyerek bile gidilemiyordu. Genellikle AP'ne oy vermeyen köylerin yolları bozuktu. Meselâ; Karahoca ve Bumsuz köyleri AP'ne oy vermemişlerdi yollarıda bu yüzden yapılmamıştı.

«Oy verirsen yollar yapılır, vermezsen yapılmaz.» İşte bu düşünce işbirlikçi AP iktidarının düşüncesidir.

AP böyle bir yalan dolan kumpanyası. Ama AP bu dümenleri yalnız Haymana'da mı çeviriyor? AP'den şikâye teden bir değil, bin değil. Konya'nın Kulu ilçesinin Tavşancalı köyünden Abdullah Beyar AP'nin diktatörlüğün üaçığa çıkartıyor :

AP'nin ipliği TAVŞANCALI Pazarında

Küyümüz Tavşançalı Konyanın Kulu ilçesine bağlıdır ve

(Devamı S. 3'de)

EMPERYALİST SÖMÜRÜ yıkılmadıkça yoksulluğu yenemeyiz

ilim çin'de olsa...

İlim Çin'de de olsa, gidip bulunuz.
Hz. Muhammed

Ülkemiz emperyalizme bağımlı, derebeylik kalıntılarını barındıran, «az gelişmiş» kapitalist bir ülkedir. Ülkemizde ve bizim gibi ülkelerde temel ekonomik mesele nedir? İşte biz bu soruyu cevaplamaya çalışacağız.

Emperyalizmin siyasetimize hâkim olması kaçınılmaz olarak ekonomimize de hâkim olmasını doğurmaktadır. Bu hâkimiyet ise ekonomimizin ülkemizin gelişmesi için değil, emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak işlemesi neticesini vermektedir. Böyle bir ekonomide halkımızın çıkarları değil, emperyalistlerin çıkarları işlemektedir.

Bunun sonucu olarak da: Üretimi hızla yükseltecek olan üretim araçlarının (fabrika, toprak, tarım âletlerine vs. gibi) gelişmesi engellenmektedir. Bugünkü üretim araçları ekonomide tam olarak çalıştırılsa bile, bir tek fabrika, bir karış toprak boş kalmasa bile herkesin üretime katılması için gerekli iş gene de bulunamaz. İş gücünün hepsi gene de çalıştırılamaz. Bugünkü mevcut gizli ve açık işsizlik işte bunun bir sonucudur.

Emperyalizm bir ülkeyi neden hâkimiyeti altına alır? Onu ekonomik yönden sömürmek için. Bu hâkimiyet ister Vietnam'da ve Filistin'de olduğu gibi işgal yoluyla ister yerli hakim sınıfların aracılığıyla sağlansın, amacı sömürüyü gerçekleştirmektir. Ülkemiz ikinci tipten bir ülkedir. Emperyalizmin sömürme zorunluğu ülkemizin ekonomisinin gelişmesine karşı çıkar. Kendisi ile işbirliği yapan yerli hâkim sınıfların iktidarı, işte bu politikayı: Millî olmayan, emperyalizme bağımlılık politikasını bütün alanlarda uygular. Emperyalizmin işbirlikçisi AP iktidarından, biz millî bir politika izlemesini ve bunu uygulamasını bekleyecek değiliz. Bu saflık olur. İki bakımdan açıktır ki, emperyalizme siyasî bağımlılık buna izin vermez; emperyalizme ekonomik bağımlılık buna izin vermez. Hem emperyalizme bağımlı olacaksın, hem de ona karşı bir politika izleyeceksin! Bu olacak iş değil. Bunun dünyada bir tek örneği görülmemiştir. Emperyalizmin gizli örgütleri işte bu konuda çok hassastırlar ve yerli hâkim sınıfların kendilerine karşı bir politika izliyeceklerini sezdikleri an, iktidarı alaşağı etmekte bir hayli ustalaşmışlardır. Ekonomik imkânsızlık ise, şu demektir: İşbirlikçi yapıyı kırmaksızın millî bir politika uygulanamaz. Emperyalist sermaye yatırımları, yani ülkemize bankacılık yoluyla yapılan yatırımlar, montaj, sanayii, emperyalist malların ağır rekabeti ve ülkenin emperyalist malların pazarı oluşu, yeraltı kaynaklarımızın ve bütün ham madde kaynaklarının emperyalistlerin elinde bulunması işte bütün bunlar geri ve çarpık bir ekonomik yapıyı doğurmaktadır. Üstelik ortaçağ derebeyliği kalıntılarının etkisini buna ekleyelim. Yani, geri ve ilkel bir tarımsal yapı.

Böyle bir yapıda işbirlikçi hâkim sınıflar millî bir politika izlemek isteseler bile (!) bütün bu sebeplerden bu politikanın uygulanması kesin olarak önlenecektir.

BU DURUMA SON VERMENİN TEK YOLU DEVRİMDİR

Tek yol, işçi sınıfı önderliğinde ve köylülerin temel güç teşkil ettiği ve bütün halkın güçlerini birleştirmesine dayanan güçbirliği sayesinde millî demokratik devrimi yapmaktır. İşçi sınıfı önderliğindeki bütün halkın devrimci iktidarı bugünkü emperyalizme bağımlı ekonomi kırılabilir, millî ekonominin gelişmesinin yolu açılabilir. Üstelik geriye dönüşün bütün sebepleri ortadan kaldırılır, toplumun daha ileri bir yapıya geçmesinin ön şartları hazırlanır.

Dünya tarihi ve ülkemizin tarihi şunu doğrulamıştır: İşçi sınıfının önderliğine dayanmayan ve bütün halkın ittifakını kurmaksızın başarılan her millî ve devrimci hareket bu durumunu sonuna kadar koruyamamaktadır. Dünyada ilk defa bir millî kurtuluş savaşı vererek, bağımsızlığına kavuşmuş Türkiyemizin yeniden emperyalizme teslim oluşu bu gerçeği doğruluyor.

İşçi sınıfı önderliği neden gereklidir? Bir defa, işçi sınıfı ülkemizde hiç bir üretim aracına sahip değildir. Bu durum işçi sınıfının en devrimci sınıf olmasının en önemli sebebidir. Üstelik, işçi sınıfı içinde çalıştığı şartlar bakımından devrimci düşünceyi kavramaya en yatkın sınıftır.

Türkiye ekonomisinin yeniden kurulması, bilimsel sosyalizmin ışığı altında bir plânlama yoluyla ve halkın içinden gelen ve onunla kopmaz bağları olan devrimciler kadrosu eliyle başarılabilir. Eğer devrimci kadrolar yoksa çok iyi bir plân hazırlansa bile, bu plân uygulanamaz. Hayatla bilgi arasındaki bağ bunu zorunlu kılar.

Bugünkü emperyalizme bağımlı geri ve çarpık yapıyı gerçekten kırmak istiyorsak, yeni bir Türkiye yaratmak istiyorsak, şunu iyi kavramalıyız: Bu ancak zorlu uzun bir mücadeleye, devrimci mücadele sonunda başarılacak, halkımızın millî demokratik devrimi ile gerçekleşecektir. Millî demokratik devrim, işçi sınıfı önderliğinde, işçilerle köylülerin birliği temeline dayanan bütün Türkiye halkının güçbirliğinin işidir. Bütün halka önderlik edecek bir işçi sınıfı partisi olmaksızın devrim yapılamaz. Böyle bir partinin işçi sınıfının devrimci düşüncesiyle donatılmış olması, halk yığınlarıyla kaynaşmış olması ve hatalarından dersler çıkararak daima doğru yolda yürümesini bilmesi şarttır.

Emperyalist sömürü ve toprak ağalığı halkımızın gelişmesini engellemektedir. İşsizliğin, pahalılığın ve yoksulluğumuzun başlıca sebebi budur. Ülkemiz emperyalizmin pazarı olarak kaldıkça, emperyalist sermayenin baskıları arttıkça madenler, petrol ve bütün ürünler bu sömürüyle dışa aktıkça geri tarım ekonomisi sürdükçe halk için kurtuluş yoktur.

Kurtuluşun yolu bu yağma dü zeninin eksiği gediğini kapatmak, yamalı bohça yapmak da olamaz.

Tek yol halkın devrimidir. Millî demokratik devrimdir. Devrim emperyalist sömürüye, toprak ağalığına ve geriliğe son verecektir. Ancak bundan sonra halkın devrimci iktidarı altında sosyalizme doğru ilerleme yolu açılacaktır.

Gençler Paşa'yı Matetti

«İşçinin, köylünün, yoksulun davasında kişilerle uğraşmak yanlıştır» denir. Denir ya böyle insanlar belli bir yanlış gidişatın, bozuk düzenin temsilcisi olurlarsa sen gel de uğraşma bakalım.

Söz gelişi, şu CHP'nin yıllanmış Genel Başkanı İsmet Paşa'yı alalım. Radyoda gençlerle konuşmasını ibretle dinledik. Dinledikte sonunda «Vah Paşa vah» dedik...

İsmet Paşa'nın ateşli, bilgili gençler karşısında millet önünde bir kere daha yenik düşmesi çok acıydı. Tevekkeli büyükler «Akıl yaşta değil baştadır» dememişler

Bize «Vah Paşa vah» dedirten Paşa'nın şunca gürültüden, münakaşadan sonra ortalığı halâ süt liman göstermeye uğraşıp, üstelik Amerika'yı haklı çıkartmasıydı. Diyeceksiniz ki «Eee Paşa'ya göre işler yolundadır» el hak haklısınız...

Azıcık gözünü dört açıp etrafına bakınmayı öğrenen herkes Amerika'nın Türkiye'ye ne maksatla geldiğini, Türkiye'yi nasıl sömürüp sağdığını görmüş, anlamıştır.

Gene herkes öğrenmiştir ki yoksul halkların başına çöreklenip, boğazına yapışmanın en güzel yolu onları NATO üyesi yapmaktır. Ondan sonra gelsin ikili anlaşmalar, gelsin elin para babaları babalarının çifliği gibi yerleşsinler senin cennet vatanına.. Ustalık da böbürlensinler» Biz olmassak hepi yutarsınız» diye.

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Bugün dünyanın dört bir bucağında Amerika niçin kötek yiyor? Hint'ten Çin'e, Şam'dan Yemen'e, Vietnam'dan Arjantin'e kadar Amerikan kapitalistlerinin yoksul halktan sömürdüğünü anlamayan kalmadı. Kimse Amerika'nın «Bana üs ver sana yardım edeyim» yalanını yutmuyor artık.

Ama sen gel de bunları Paşa'ya anlat. Sanki daha dün ordumuz Kıbrıs'a çıkartma yapmak istediği zaman Amerika'dan «Yapamazsın» diye mektup alan o değilmiş gibi. Milyonlarca insan, en büyük bilgininden tut, en akıllı işçi, köylülere kadar herkes Amerika'ya ve NATO'ya karşı demedik laf bırakmaz kötülüklerini bir bir açıklarken Paşa kalkmış bunun tersini söylüyor. «Amerika olmasa imiş, NATO olmasa imiş..» Eee ne olurmuş? Yurtsever birisi için Mustafa Kemal'e arkadaşlık etmiş birisi için ne acı sözlerdir bunlar. Acaba Paşa, Mustafa Kemal'in en büyük buyruğunun, en çok sözünü ettiği gözünün bebeği gibi koruduğu şeyin «Tam bağımsızlık» davası olduğunu bilmez mi? Bilir bilir ama söylemek işine gelmez.

Ama CHP'li gençler Paşa'nın sözlerine itiraz etti. Gençler uyanık ve gerçekten bizlerin, işçi ve köylülerin dostu. Gençliğin yurtseverliğine kimsenin söz etmeye hakkı yok. Paşa'yı bile mat ettiler doğrusu.

Kalın sağlıcakla.

Söke'de göl ve köy ağalığı ile mücadele 4

İlyas ÇAKIR

26.3.1970 Perşembe günü Söke kadastro Mahkemesinde jandarma ve polis kordonu altında köylülerle, köy ağasının duruşmasına tanık olduk.

Hadise şu: Padişah fermanıyla devlet malına sahip olan toprak ağalarından Ömer Kocaöner adındaki ağa, köylülerin 100 veya 150 yıllık zilliyetleri bulunan dağlık ve zeytinlik kısımlarını 1954 yılında köylülere satmıştır. Oysa bu topraklar köylülerin dedelerinin babalarının topraklarıdır. Arazinin dönümünü ağa, 40 ile 100 lira arasında satmıştır. Köylüler borçlarını taksit taksit ödemektedirler.

Bu sırada Azap köyü sınırı içinde bulunan 1000 ile 1500 dönüm arasında değişen ve üzerinde tarım yapılamayan bir göl de vardır. Ağa bu gölü de kendi malı olarak gösterip 1958 yılında 80,000 lira karşılığında noter senedi ile satıyor. Köylüler daha birinci borcu ödememişken bu göle de borçlanıyorlar. Ağa, köylüye satmış olduğu yerden 200 dönümü bir başkasına daha satıyor. Bundan sonra da gölün kurutulması için kanalizasyon yaptırmaya teşebbüs ediyor.

İşte asıl ihtilâf burada baş

(Devamı Sa 4 de)

MEHMET ile TANJU

Mehmet işçi sınıfı davası Sosyalizmi kavrıyor

Mehmet uzun zaman işsiz kaldı. Enver amca hastalandı. Mehmet'in ona bakacak ilâç parası bulamadığı günler oldu. Ayşe, fabrikada çalışıyordu ama onun getirdiği para yiyeceklerine bile yetmiyordu. Sonunda Mehmet yine eski günlerdeki gibi inşaatlarda çalışmaya başladı. Bu iş sürekli bir iş değildi. Ama aç kalmamak için ne olursa olsun çalışmak zorundaydı.

Bir gün Mehmet sokakta gidiyordu. O gün yine yövmiyesini alamamıştı, kara kara düşüncelere dalmıştı. Aniden karşısında kendisi gibi genç adamlar çıktılar. Ellerinde gazeteler, «İşçi — Köylü, İşçi — Köylü soyguncular karşı» diye bağırıyorlardı. Mehmet gazeteyi tanıdı. Bu gazete ezilenlerin gazetesiydi. Hemen bir tane aldı. Gençlerle birlikte yürümeye başladı. Onlarla dertleşti. Gençler onun anlattıklarını ilgiyle dinlediler. Mehmet «Ben İşçi — Köylü gazetesini geçen seneden tanırım, grev yaparken gençler satarlardı» dedi. Hemen kaynaştılar. O gün Mehmet de gazete sattı. Gençler ona gazetenin adresini verdiler. Orada toplantılar yaptıklarını anlattılar. Mehmet en kısa zamanda geleceğini söyleyip onlardan ayrıldı.

Mehmet bir kaç gün sonra gençlerin verdiği adrese gitti. Burası büyücek bir salonu olan gazetenin yazıhanesiydi. Oradaki k o n u ş u l a n l a r ı dinledi. Gençler, işçiler, köylüler, hep uyanmışlar sömürücülere karşı mücadele etmenin gereğinden, sosyalizmi kurmanın gereğinden söz ediyorlardı. Bu konuşmalar Mehmet'in çok ilgisini çekti. Oraya sık sık uğrar oldu. Tartışmalara katıldı. Sosyalizmi, yani işçi sınıfı davasını öğreten kitaplar okudu. Öylesine hızlı okuyordu ki, yıllardır neden bu kitapları okumadım, diye kendi kendine şaşıyordu. Her okuduğu kitap ufuklar açtı. Böylece Mehmet sosyalizmi öğrendi. Bu yolda yılmak bilmez bir mücadeleye girmek için kendi kendine karar verdi. Artık o da işçi, köylü, genç kardeşleriyle ortak mücadeleye girecek, onlarla emperyalizme işbirlikçi patronlara ve toprak ağalarına karşı mücadelede omuzomuza olacaktı.

Bir pazar günü gazeteleri omuzlayıp gecekondularda gazete satmaya çıktılar. Mehmet arkadaşlarının yanında yürürken ilerdeki tepelere, çiçek açmış dallara bakıp düşünüyordu. «Mücadeleden dönmek yok. Bu mücadele çektiğimiz acılara son vermek için yapılıyor. Bu mücadele bizi sömüren düşmanlarımızın canına ot tıkamak için veriliyor.»

MEMLEKETİMİZİN ZENGİNLERİNDEN TANJU BEYLE BİR KONUŞMA

Bir gün gazetecinin biri Tanju beyi rahatsız etti. Ona bazı sorular sordu. Tanju beyin bu sorulara verdiği cevaplar şöyle:

Soru — Efendim, memleketimizin kalkınması için ne yapmak gerekir?

Cevap — Ne yapmak mı? Çok çalışmak, çok. Bakın ben nasıl zengin oldum. Çalışarak, değil mi efendim? Bu memlekette çalışmayanlara ekmek yok. Bizim millet çok tembel. Köylüler de tembel. Hele hele işçileri. Kalkınmak için fabrika açmak lâzım. Fabrika açmak için sermaye lâzım. Sermaye nerede? Sermayedarlarda. O halde memleketimizde sermayedarlara bol imkânlar sağlanmalıdır ki, onlar da fabrika açsınlar. Sermayedarlara bol bol kredi vermek gerekir. Meselâ benim bu yıl aldığım kredinin tutarı 3 milyon 200 bin lira. Bu, neye yeter efendim? Çok çalışmak, çok kazanmak gerekir.

Soru — Bugün memleket için zararlı gördüğünüz şeyler nelerdir?

Cevap — Tamamı işin can damarına parmak bastınız. Efendim, bir kere solcular, sosyalistler halkı bizlerin, yani memleketin zenginlerinin aleyhine kışkırtıyorlar. İşçiler, zavallılar bilmeden solcuların sözlerine inanıyorlar. Fabrikalarda işgal ve daha bir çok zararlı hareketlere girişiyorlar. Köylüler toprakları işgal ediyorlar. Hep solcuların marifeti bunlar. Bu adamları temizlemek ve memleketimizi dikensiz bir gül bahçesine çevirmek gerekir. Hele Amerikalı dostlarımıza karşı düşmanlık beslemek ve bu düşmanlığı körüklemek memleketimizin kalkınmasını önleyen en büyük sebeptir bence. Amerikalılar bize yardım etmeseler benim halim... Pardon memleketin hali ne olur? Amerikalılar bize yardım ediyorlar. Bunun başka bir izah tarzı var mı? Yok! Öylesi Amerikalılar dostumuzdur. Ah efendim, Anadolu'yu düşündükçe gözlerim yaşarır benim. Anadolu'nun mutlaka kalkındırılması gerekir. Ama köylüler tembel, işçiler asi oldu. Bu gidişe karşı pek sayın iktidar mensuplarının yeni yeni tedbirler alacağına can-ü gönülden inanıyorum.

(Devamı gelecek sayıda)

şeyh bedrettin

—3—

Ali ERALP

Tarlalarda buğdaylar başak başaktı. Yapraklar yeşil yeşil, ağaç altları gölgelikti. Bu kez de el emekleri, alın terleri atların nalları altında ezilecekti.

Nihayet cenk başladı. Bedreddin müridleri yıldırım gibi dalıyorlardı ağa, bey, kadı ordusuna. Onlar biliyorlardı ki bu savaş toprak savaşıydı, bu savaş ekmek savaşıydı, bu savaş insanca yaşamak savaşıydı. Ezilenlerin, hor görülenlerin ağalara açtıkları bir savaştı bu.

Kalkanlı, tolgalı ordular vurula vurula, pare pare edildi amma vurmakla bitmiyordu ki. Karınca gibi kaynıyorlardı. Onbinlik Börklüce Mustafa'nın ordusundan kala kala ikibin yiğit kalmıştı geriye. Sonunda yenildiler.

Ölenler, kendi elleriyle diktikleri başakların arasında, kendi elleriyle sürdükleri toprakların üstünde yatıyorlardı. Yumuşak, en rahat bir yatakta yatar gibi yatıyorlardı.

Osmanlı askerleri geldikleri gibi gittiler. Kanlar, ölü canlar gerilerde kalmıştı.

Börklüce Mustafa ve iki bin arkadaşını Ayasluğ'a getirdiler. Bedrett'n müridleri yorgundular. Mağlûptular amma dimdiktiler.

Önce Börklüce Mustafa'nın yanına vardılar. «Tövbe et» dediler. «İnançlarından döndüğünü halka duyur» dediler. Yalnızca gülümsedi Börklüce ses çıkarmadı. Bunun üzerine işkencelere başladılar. Onu kollarından ve ayaklarından bir tahtaya çivilediler. Börklüce Mustafa yine konuşmadı. Daha sonra ikibin arkadaşının tek tek boyunlarını vurdular. Bu durum karşısında o, çarmıhından müridlerine, bir babanın sıcak, kucaklayıcı bakışları ile bir kez daha baktıktan sonra usulca gözlerini yumdu. Mustafa'nın kanlı avuçlarından güneş yansıyordu.

Bu işler olup biterken, Beyazıt Paşa daha atının teri kurumadan, Manisa'ya, Torlak Kemal'in üzerine yürüdü. Onu da orada astırdı.

İşte böyle, kara günler birbirini izlerken, Şeyh Bedreddin mücadeleye devam etmek için Deliormanlara geçti. Onun gelişini duyan tüm canlar hemen yöresine toplandılar. Ağaların zulmünden kaçan köylüler, soyulup soğana çevrilen zenaatkârlar, tutsaklık zincirlerini kıran köleler «Ağaç Denizi»ne çadır kurdular.

Şeyh'in çevresinde toplananların bir çığ gibi büyümesi, Çelebi Mehmed'i yine kuşkuya düşürdü. «Tacım, tahtım tehlikeye girecek» diye korkmaya, suratı asılmaya başladı. Düşüne düşüne bir çıkar yol bulamayınca, derdini Beyazıt Paşa'ya açtı:

«Sana güvenim sonsuz Beyazıt» dedi. «Bu Bedreddin meselesini olsa olsa bir sen çözebilirsin. Söyle bakalım, ne yapmak gerek, ne düşünürsün bu konuda?.»

Bu övgüler üzerine Paşa'nın ağzı kulaklarına vardı. Sevinçten içi içine sığmadı. Ellerini önünde kavuşturup, iki büklüm olarak:

«Bundan kolay ne var sultanım, siz hiç tasalanmayın, o işi bana bırakın» dedi.

Bu konuşmadan sonra, bir gece, Beyazıt Paşa'nın adamları Şeyh'i çadırında uykuda iken bastırıp, kahpece kaçırdılar. Büyük bir gururla götürüp padişaha teslim ettiler.

Bu olaydan üç gün sonrada «ulema divanı» kuruldu. Şeyh Bedreddin yargılanacaktı. Suçu «peygamberlik sevdası» imiş. Aslında orada bulunanların iki gayesi vardı: Biri, padişaha yağ çekip yeni yeni mevkilere konmak; ikincisi, Şeyh, sahte din adamlarını kötülediği için ondan öç almaktı. Bundan dolayı Bedreddin'e bakıp bakıp, kurnazca sırıtıyorlardı. Ne var ki onun yüzünde korkunun zerresi yoktu. O yalın kılıç gibi keskin, pırıl pırıl ak sakalı ile, orta yerde gülümsüyordu.

Derken, yargılama başladı. Önce, Şeyh Bedreddin'e «konuş» dediler, «suçunu açıkça itiraf et» dediler. Bedreddin sustu. O biliyordu ki konuşmasının hiç bir yararı olmayacaktı. Onlar kararlarını çoktan vermişlerdi. Ne etse ne söylese boşunaydı.

Bu divanda bir de Mevlâna Hayder derler, kanı almaz, yüzü gülmez, yezid mi yezid bir ulema kişi vardı. Son sözü o söyleyecekti. «Ne dersin bu işe» deyi sorduklarında, Mevlâna Hayder düşündü, düşündü; boşa koydu olmadı, doluya koydu almadı, meselenin içinden çıkamayacağını anlayınca, «malı haramdır amma bunun, kanı helâldir» deyip kesti attı. Kolayca bitiri verdi işi.

Bu fetva üzerine Serez'in esnaf çarşısında bir darağacı kurdular. Sonra da Şeyh Bedreddin'i zindandan çıkarıp getirdiler. Bedreddin inançlı ve dimdikti. Ak sakalı, şimşek bakışlarıyla yürüyordu. Halk için mücadele eden bütün insanlar gibi ölüm önünde korkusuzdu. Bu görüntü üzerine Serez çarşısını dolduran halkta bir kıpırdanma oldu. Bir takım uğultular, homurtular çıkmaya başladı. Sultan ürktü bundan, Şehzade Murat, Beyazıt Paşa ürktü, cellâd ürktü ve ipi tez elden Şeyh Bedreddin'in boynuna geçiriverdi.

Serez çarşısına ince, usuldan bir yağmur yağıyordu. Serez çarşısı karanlıktı mahzundu..

İşte böyle dostlar Şeyh Bedreddin yıllar önce sömürüye haksızlığa zulme baş kaldırmıştı. Bu yüzden idam edildi. Suçu: yoksul insanların ezilen halkın yanında olması idi. Bugün de mapusanelere kapatılan kahpece kurşunlanan devrimciler var. Onların da suçu yoksul insanların ezilen halkın yanında olmalarıdır.

Amma, hakkın ve halkın sesi hiç bir çağda susturulamamıştır. Bir Şeyh Bedreddin, bir Börklüce Mustafa'yı astılar da n'oldu? Bugün onların yüzlercesi binlercesi var. Ne demişler: «DEVRİMCİLER ÖLÜR DEVRİMLER YÜRÜR. Ve zafer eninde sonunda işçilerin köylülerin tüm ezilen halkın olacaktır. Bu böyle biline

— SON —

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Burası Bir Orman Köyü

Biz Akyazı'nın Hanyatak köy lüsüyüz. Yıllardır bize 1955 yılındanberi yol yapacağız der dururlar. Askere gider, vergi veririz. Seçimlerde oy iste me için köyümüze değil ka zamıza gelirler. Biz işsizlikten milli servet ormanımızı tah rip etmek mecburiyetinde bı rakırlar, çoluk çocuk mahkeme kapılarında, hapishanelerde sü ründürürler. Sanki biz kendile rine hizmet, çile çekmek için dünyaya gelmişiz gibi. Yol pa rasını yok halimizle yatırdığı mız halde, kadınlarımız doğu rurken, hastalanırmız hastala nınca doktorsuzluktan ölmek te ölülerimiz dahi çamur için de kalmakta. Fakat yine de bi ze bir yardı meli uzatılmamak ta. Biz insan, Türk vatandaşı değil miyiz? Biz bu yurt için kan dökenler değil miyiz?

Burası kazadan altı saat yol suz bir orman içi köyü Mev cut olan hazine tapusuz top raklara yerleştirilmek suretiy le insanca yaşamak istiyoruz, ve bu kötü gidişe yeter diyo ruz.

Mustafa ÖZKILIK
Hanyatak Muhtarı — AKYAZI

Kutlu Olsun!

Halkımızın emperyalizme, o nun işbirlikçilerine, ağalara, te fecilere karşı sürdürdüğü «milli demokratik devrim» mücadelesi ne önemli katkılarda bulunan İŞÇİ KÖYLÜ Gazetesini kutla rız.

İŞÇİ — KÖYLÜ'ye abone bul mak, onu yaşatmak ve okutmak her aydının, her devrimcinin gö revidir. Özkonat'ta İŞÇİ — KÖY LÜ'yü okutmak ve yaymak için elimizden gelen gayreti gösteri yoruz. Burada gazeteyi toplu ola rak satmak ve dağıtmak olanağı yoktur. Fakat, şimdilik sekiz ar kadaş abone olmak istiyoruz. Bu sayıyı daha da arttırmağa ça lışacağız.

HALİT GEÇİT
Avanos — NEVŞEHİR

Köyden Gelen Sese Kulak Ver

Biz Akyazı'nın Hanyatak köylü süyüz. Bize 1955 yılından beri yol yapacağız der dururlar. Aske re gider, vergi veririz. Seçimler de oy istemek için dört yılda bir köyümüze değil, kazamıza gelir ler.

Biz ise işsizlikten, milli ser vetimiz ormanları tahrip etmek zorunda kalıyoruz. Çoluk çocuk mahkeme kapılarında, hapishane lerde sürünürler. Yol parasını ya tırdığımız halde, kadınlarımız do ğururken, insanlarımız hastala nınca doktorsuzluktan ölürler. Ölülerimiz dahi çamur içinde kal makta. Biz vatandaş değil miyiz?

Burası kazadan altı saat uzak lıkta, yolsuz bir köy. Mevcut ha zine, tapusuz topraklara yerleşe rek insanca yaşamak istiyoruz. Bu haksız gidişe yeter diyoruz.

AKYAZI — Hanyatak köyü
Muhtarı Mustafa ÖZKILIT

Baltamızla Ağaçlara Yazacağız

«Kahrolsun emperyalizmin Türkiye'deki İşbirlikçileri. Ya şasın dünya halklarının kar deşliği» diyor gençlik. Birgün gelecek aynı sözleri biz köylü ler de söyleyeceğiz. Baltamız la ağaçlarımıza tam bağımsız, gerçekten demokratik Türkiye yazıyoruz. Bu yazıya, engel o lanların şah damarlarına yaz mak isteriz. Ve bu mücadeleyi bize aktaran İşçi - Köylü Gaze tesine teşekkür ederiz.

Mustafa DEMİR
Öreygil Köyü — ANKARA

Selam getirdim s'ze selam

Selâm sana İşçi Köylü gazete miz. Selam size tüm devrimci işçi, köylü kardeşlerim. Selâm hepinize. Doğu'nun başı para pa ra dumanlı dağlarının ardından size kucak dolusu dost selâm larımı gönderiyorum. Doktor suz doğu ve doğulunun dost se lâmlarını gönderiyorum. Susuz, elektriksiz, köprüsüz, yolsuz do ğu ve doğulunun dost selâmları nı gönderiyorum.

Ben doğulunun acı ve ıstırabı nı, perişan durumunu ta içimde duyarak size gönderiyorum. Do ğunun eli nasırlı insanları ara sından size sesleniyorum. Ak sakallı dedeler, mini mini bebek ler eleri nasırlı genç kızlar, ya ğız yüzlü amcalar arasında bun ları yazıyorum. Doğu'da Bat'da, Türkiye'nin her yerinde sömürü len, ezilen işçiler köylüler ağa lara, beylere, sömürücülere kar şı hepinizi birliğe çağırıyorum.

VECDİ GENÇ

Toprak

Biz ne kadar dertli isek, toprak da o kadar dertlidir. Biz ne kadar devrim için çır pınıyorsak, toprak da o ka dar devrim için, yeniyi doğur mak için çırpınmaktadır. Çün kü, asıl sahibini bekler o top rak yıllardır. Savaşımız bir an önce bu garip, çatlak, bit kin, tedirgin anamızın gerçek sahiplerine kavuşması içindir. Uğraşımız kutlu olsun. «Yaşa sın tam bağımsız gerçekten de mokratik Türkiye.»

EMİN SÜER
Suluova — AMASYA

Tütün Üreticileri Sendikası Kuralım

«Şu tütünde çok yandık kar daşlar. Artık gerçek kurtuluşumuz başlar.»

«Öksüz evlâtlardan, Fethiye' nin Kızılbel köyünden tütün emekçisiyiz. Köylüm, çevrenin en kaliteli tütününü yapar. Son senelerde tüm proletor halkımız gibi daha da topra ğa gömülmektedir.

Selim dayı diyor ki «Kurtu luş savaşımızda, bizi köleși et mek istiyen Amerika'nın besle diği saldırganların kirlettiği yerleri kıpkırmızı kanımızla te mizledik. Sonra milli gücümüz le, bileğimizle nice yollar okul lar yaptık ve cumhuriyetimizi güçlendi. Sonra ne oldu bize? Köyde birşey göremiyoruz, a ma sonuç işte: Bugün borca batmışız da nefes alırken borç ve faiz kokusu midemizi bulandırıyor. Durumları gizle yerek gibi batıranlar en azın dan vatanı emperyalistlere sa tan Vahdettin kadar hain'dır. (Amerika'ya 8 milyar borç, 3.5 milyar da faizi var) Buğday, pi rinç, demir, çivi, kumaş yüzde 30 — 40 artarken, bir kilo si gara 300 liraya çıkarken 1962 lerde 13.5 den satılan tütün bugün 150 — 11 den gitti.»

Topraksız köylümüz, yedisin den yetmişine, yazın gece yarıları düşe kalka bir - iki saat te tarlasına varır, sıcaktan bu nalıncaya kadar hep iki büklüm yaprak toplar tek teki Parma ğı delinir, zifirli elleri nasır'ı dır, otomatik bir mengene gibi çalışır.

Uykunun yarısında yedi - se kiz yaşındaki çocuğu tütün için uyandıran da ağlamakta, uy kusuz çocuk da. Yazın bu böy le.

Nahiyemiz Üzümlü'ye elleri mizle ortaokul yaptık; altı ay dır öğretmensiz. Peygamberi miz «İlim Çin'de de olsa git öğren» der, «Beşikten me zara kadar okuyun» der.

Artık her köyümüzde, fabri kalarda bu soygun düzeni tanı tılmakta, emekçi halkımız uya narak gayrı kanuni ve gayri millî olanları, soyanları, soyup sövenleri susturacaktır. Bağımsız ve güçlü Türkiye'nin yaratılmasında aydın ileri genç lerimiz de, memur, öğretmen lerimizle, işçi - köylü kardeşle rimizle, tarihin en yiğit erkeği Mehmetçik ile elele doğru ve düşünceli hareket etmekte te reddütsüzüz.

Derhal bütün üreticileri sen dikamızı kuralım. Birlikte hare ket edelim. Bıkmadan anlatalım dertlerimi. Akhisarlı üretici kardeşlerimizin hareketi bir örnektir. Bu geliştirilmelidir. Atatürk'ün yolunda, halkın ver diği inançla, yılmadan ezilme den uğraşalım.

Şen olsun uyanışımızla göre ceğimiz gün. Selam bütün hal kımıza.

Necmi Naci KAVCAR
Kızılbel — FETHİYE

Devrimci Güçbirliğinde Birleşelim

(Baştarafı S. 1 de)

polisi buluyor. Köylü ler dipçikleniyor. Hal kın kurtuluşu için yayın lanan gazete ve dergi ler kanunsuz olarak top latılıyor. Gazetemizin halkımıza ulaşmaması için türlü baskı ve ter tipler yapılıyor. İşçi — Köylü gazetesi AP ikti darının emriyle posta hanelerde yok ediliyor.

Kurşun, dipçik, ha pishane, cop. Soygun düzenini sürdürmek is teyenlerin bundan baş ka neleri var ki? Halkın uyanışı karşısında zor balıktan başka çareleri kalmadı.

Peki biz bütün bu hainlikler ve zorbalıklar karşısında dura cak mıyız? Dün Singer, Horoz Çivi, Demir Döküm fabrikası iş çilerine saldıran polis yarın han gi fabrikanın işçilerine saldıra cak, belli değil. Dün Atalan, Göl lüce köylüsüne vurulan dipçik, bugün Irmakbaşı Kilise köylüsü ne vuruluyor. 1960'da Turan Emeksiz'e atılan kurşun daha sonra Taylan Özgür'e, Battal Mehetoğlu'na ve diğer şehit kardeşlerimize ve bugün Teğ men Nedet Güçlü'nün alnına. Ya rın bu hain kurşun kime sıkı lacak?.

Bütün bu sömürü, baskı ve zorbalıklar karşısında emekçi ler ve yurtseverler teşkilâtlana rak birleşmeliyiz. İşçiler, köylü ler, esnaf ve sanatkâr, öğren ci, aydınlar ve bütün yurtse verler tek bir cephe halinde top lanmalıyız.

Bu yolda bir adım olarak An kara'da ilerici ve devrimci ku ruluşlar DEVRIMCI GÜÇ BİRLİ Gİ'ni harekete geçirdi. İstanbul' da işsizlik ve pahalılığa karşı GENEL DİRENİŞ KOMİTESİ ku ruldu.

Toprakta ve fabrikada çalışan lar devrimci teşkilâtlar, ilerici ve demokratik dernekler kurup DEVRIMCI GÜÇBİRLİĞİNE katıl malıdır.

Halktan yana olduğunu iddia eden bütün partiler, özellikle Türkiye İşçi Partisi DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİNE katılmalıdır.

Her fabrikayı Amerikan em peryalizmi ve ortaklarına ve AP iktidarına karşı bir süngü haline getirelim

Her köyde milli demokratik devrim mücadelemizin Kuvay-ı Milliye mürezeleri olacak der nekler kuralım.

Her okulu millî kurtuluş sa vaşımızın meşalesi yapalım.

Sömürü, baskı ve zorbalığa karşı bütün halk teşkilâtlarını DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ'nde bir leştirelim.

Her işgal, her boykot, her grev, her yürüyüş, her miting bir sel gibi birleşip tek bir he defe yönelmelidir. Emperyalizm ve AP iktidarı halkımızın devrim ci seli önünde yıkılacaktır.

Kilise köylüsü kararlı

(Baştarafı S. 1 de)

direnişi ve sonunda hakkını alması tüm Karataş köylüleri ne yol gösterdi. Cine köyün den Hasan diyor ki: «Eski den ağanın soylu sınıftan ve fakirliğin alın yazısı olduğu na inanıyoruz bunu gördük.» Irmakbaşı Kilise köylüleri de ağanın zorbalığını ve za limliğini görmüşler ve köylü ler gibi mücadeleye başlamış lar.

Irmakbaşı Kilise köylülerin tümü topraksız, tek bir dikili taşları bile yok. Başta İzzet tin Özgiray olmak üzere beş ağa köylülerin baş düşmanı. Ağa Refet Millinin onbirbin dönüm Adil — İzzettin Özgü ray ağaların sekizbin dönüm, Fahri Torun ağanın bin dö nüm toprakları var köyün çevresinde.

Bu ağaların her birinin baş ka köylerde de arazileri oldu ğu gibi Adana'da fabrikaları da var.

Seyhan ırmağının yatağı de ğiştirilince 448 dönümlük bir arazi ortaya çıkıyor. İzzettin Özgiray burayı da toprakları na katmak isteyince köylüler mücadeleye başlıyorlar Bu toprağı ortaklaşa ekiyorlar. Ağa, vali ve kaymakamla an laşarak köylülerin üzerine jandarma yolluyor.

Köylü Osman Çalışkan dayı anlatıyor: «Jandarmalar ka dınlarımıza, kızlarımıza saldır dılar, bizi topraklarımızdan atmaya çalıştılar. Köy muhta rı Mahmut Güngeyi götürdü ler, fakat biz mücadeleye ye niden devam ettik ve 11 Ni san gecesi toprakları yeniden ektik.»

12 Nisan'da Ankara'dan ge len İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi ekibi, Adana ve Tarsus'tan ge len devrimciler ve köylüler hemen kaynaştılar. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini kapıştılar. Coşkun Yiğit «İŞÇİ — KÖY LÜ gazetesi bizim mücadele kitabımızdır.» dedi.

Muhtar Mahmut Gündek : «Biz ağaların toprak'arını ek medik. Hazine toprağını ek tik. Fakat ağaların haksız o larak gasbettiği toprakları da alacağız» diyor.

Köylüler mahkemenin 7-8 sene sürdüğünü ve ağaların türlü dalaverelerle toprakla ra yeniden sahip çıktıklarını söylüyorlar. İşçi, köylü, genç lik birleşmeli mücadeleler yaygınlaşmalı ki işçi ve köylü lerin devrimci iktidarı kuru labilsin diyorlar.

— Irmakbaşı Kilise köylü leri İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi aracılığıyla tüm halkımıza, Torbalı köylülerine, Değir menköylülere, işçi sınıfımıza ve devrimci gençliğimize se lâm yolladılar.

—o—

Piro-Teknik'te Patron Grevi kaldıramadı

İstanbul'un Şile İlçesinin Ağva Nahiyesindeki PİRO — TEKNİK işçileri, işverenin ka nunsuz tutumlarına karşı di renişe geçmişlerdir.

İşveren, İşçileri yıllardan beri en ağır şartlar altında ça lıştırmakta, dilediğini işten çı karmakta ve ücretleri kendi keyfine göre ayarlamaktaydı. İşçilerin sendikada örgütlen me, toplu sözleşme ve grev gib ihaklarını bile gasbetmek teydi. Asgari ücretleri de uy gulamıyordu.

Bu durum karşısında Piro — Teknik işçileri mücadeleye başladılar ve DİSK'e bağlı Kimya —İş Sendikasında bir leşerek patronla toplu sözleş meye oturdular. Patron işçile rin isteklerini kabul etmedi ve yeni oyunlar oynamaya kalkıştı. İlk iş olarak «Lo kavt» ilân etti. Ama işçiler pat ronun lokavtına aldırış etme yerek grevlerini sürdürdüler. Patronun, grevi kırmaya yö nelen bütün çabaları boşa çı karılmaktadır. Piro — Tek nik'in yiğit işçileri, mücadele de kararlıdırlar.

—o—

Eczacılık Fakültesi ilâç sömürüsünü açıklıyor

Bütün az gelişmiş ülkelerin ve bu arada Türkiyenin iliğini kemiğini sömüren emperyaliz min bir oyunu da, yoksul has tayı hasta yatağında sömür mektir.

Kendi ülkesindeki asıl fab rikanın yan kuruluşu olarak sömürdüğü ülkede bir amba laj atölyesi kuran tekeller bu raya yüksek fiyatla ilaç ham maddesi ihraç etmektedir. Bu atölyelerde karıştırılan mad deler yoksul halka, çok yük sek fiyatla satılmakta, alın te riyle kazanılmış paralar em peryalizmin kasasına akmak tadır. İlaç alacak para bula mayan hastalar, ölmektedir.

Eczacılık Fakültesi öğrenci leri bu sömürü yolunu halka anlatmak amacıyla mücadele ye girmişlerdir. Gençler, ya bancı ilaç şirketlerinin devlet leştirilmesini ve devlet tara fından bir milli ilaç sanayii nin kurulmasını istemektedir ler.

Millî ilaç sanayii kurulması için verilen mücadele, her yer de her zaman verdiğimiz tam bağımsızlık mücadelemizin bir parçasıdır.

—o—

Yem Sanayii işçileri direniyor

Patron 25 işçiyi işten çıkarın ca fabrikanın bütün işçileri kardeşlerinin yeniden işe a lınması için direnişe geçmiş ler ve fabrikayı işgal etmişler dir. İşçiler, işten atılan kar deşleri işe alınmaya kadar mücadele edeceklerini bildir mişlerdir.

Ayrıca Ataçelik Madeni Eş ya Fabrikasında da işçiler bir kardeşlerinin işten atılması üzerine oturma grevine başla mışlardır.

YAŞASIN İŞÇİ KARDEŞLİ Gİ.

—o—

Gençler yılmayacak

(Baştarafı S. 1 de)

emperyalizm ve işbirlikçileri nin üzerine çelikten bir cep he halinde yürümeye çağırıyo ruz.»

Bildiri yayınlayan 39 kuru luştan 5'i işçi sendikası 23'ü öğrenci, 1'i köylü 3'ü öğret men, 6'sı da gençlik ve kitle örgütleridir.

Bu bildiri emperyalizm ve işbirlikçilerini korkutmuş ve savcılık bildirinin toplatılma sına çalışmıştır.

KAMPANYA

(Baştarafı S. 1 de)

450 hanelik tür. Yakınımızda 200 hanelik Gördoğlu köyü bu lunmaktadır. Her iki köyde de ortaokul yoktu. Köylerin bu ihtiyacı için ilgili makam lara yapılan müracaat öğret men kadrosunun Gördoğlu kö yüne verilmesiyle sonuçlandı. Halbuki köyümüz olan Tav şanlı ana yol üzerinde ve okul suz köylerin merkezi duru mundaydı. Ortaokul kadrosu nun Gürdoğluna verilmesinin tek sebebi, genel seçimlerde AP'nin Gürdoğlu'dan silme oy almasıydı. Artık herkes açık ça bilmektedir ki işbirlikçi AP iktidarı yaptığı her işte partizanca davranmaktadır.

20 asırda bağımsız olduğu iddia edilen bir ülkede iktidar partisinin sadece kendi çevre sindekilerin menfaatini düşü ne bencilliği diktatörlük değil midir?

AP'nin başa gelmek için seçimlerde çevirdiği dümen leri açığa vuran, onun iç yü zünü ortaya koyan bir diğer mektup da Tunceli'den gel miş. Bakalım Tunceli, AP' nin ipliğini nasıl pazara çı kartıyor:

Bundan bir kaç gün önce Tunceli'nin bir köyünde bu lunuyordum. Saat tahmi nin gece saat 0.30 ile 1 a rasında idi. Köyün eski muhtarının evindeydik. Muhtarın evinin kapısı ça lındı. Yarı uykulu kapıya çıktık. Bizimle konuşma ğa baladılar. İçlerinden biri zamanının olmadığı nı ve daha bir kaç köye uğruyacaklarını söyledi. «Nereye gideceksiniz?» di ye sorduğumuzda cevap ye rine bize «ne istersiniz ve relim» dediler. «Bir eşya filan mı vereceksiniz?» di ye sorduk. İçlerinden biri «Hayır» dedi. «Size kaç lira verelim ki oyunuzu Adalete verin?» Bizim bu lunduğumuzu köyün için den biri «para filan iste miyoruz, cehennem olup gidin» dedi. Çekip gittiler.

Seçimden sonra, bu kö yün muhtarı bankadan pa ra çekiliyor, şunu bir öğ reneyim diye Ankara'ya gitti. Ankara'ya vardığın da Tunceli Milletvekili Dr. Kenan Aral «siz bana oy vermediniz, şimdi neden yanıma geliyorsunuz» diye muhtara çıkışmaya yel tenmiş. Yani, Kenan Aral ın yanına gittiğimiz za man yakamıza parti röze ti takacağız ki, bizim dert lerimizi dinlesin.

Kenan Aral beyler, önü müzde daha çok seçim var. Biz de sizin köyümüze gel menizi stemiyoruz. Siz na sıl bizim muhtarımızı is temiyorsanız, biz de sizi istemiyoruz. Çünkü biz köylüler uyanıyoruz. Sizin bozgunculuğunuza, soy gunculuğunuza paydos di yoruz. İşçi — Köylü elele çalışacağız, her gücü ye neceğiz. Sizlerin üstesiz den geleceğiz.

İŞSİZLER YÜRÜDÜ

(Baştarafı S. 1 de)

de: «İktidar işsizlik karşısın da hiçbir tedbir almamakta dır. Çünkü İktidar arkası ve ensesi kalın olanların iktida rı. Artık canımıza tak dedi. Bıçak kemiğe dayandı. Birle şelim Mücadele edelim» den mektedir.

Bildiri dağıtıldıktan sonra işsizler 150 kişiyi aşan bir top luluk halinde Başbakanlığa yürümüşlerdir. İşsizler Tem silcisiyle görüşen Başbakan Demirel daha sonra kapıya çı kıp «İş Bulma Kurumu Müdü rü size iş vereceği» demiştir. Bunun üzerine Çorumlu bir işsiz» Dün de aynı şekilde söz verdiniz, gene işsiziz. Bu sefer de iş vermezlerse yalan söylediğiniz anlaşılacaktır. demiştir.

Kurum Müdürü daha sonra Başbakanlıktan dönen işsiz lere bakın ne diyor: «22 yaşın dan büyüklere şehrimizde iş yoktur?». Böylece Başbaka nın sözleri yalana çıkmıştır. Soruyoruz : 22 yaşını geçen ler açlıktan ölsün mü?

Memleketin dört bucağın dan gelen ve evde çocukları ekmek bekleyen işsizler yürü yüş miting yaparak mücadele lerini yürüteceklerdir. İşsiz likle ve Pahalılıkla Savaş Der neği ve İŞÇİ — KÖYLÜ Gaze tesi işsizlerin yanındadır.

İşsizlere, Başbakanın iş bul mak için verdiği söz boşa çı kınca; 14 Nisan günü İş ve İşçi Bulma Kurumu önünde toplanan işsizler tekrar Başba kanlığa yürüdüler. Bir sözcü nün, Başbakanın Başbakanlık ta olmadığını söylemesi üze rine, işsizler geriye dönerek büyük bir kalabalık halinde halkın ve devrimci gençlerin de katılmasıyla Sıhhiye'ye ka dar yürüyüş yaptılar. Yol bo yunca «Memlekette iş isteriz ya da sürgün isteriz» diye ba ğıran işsizleri yol boyunca halk tezahüratla karşılamış tır.

SÖKE'DE GÖL VE KÖY AĞALIĞI İLE MÜCADELE

(Baştarafı Sa. 2 de)

lıyor. Ağaların bu durumunu gören köylüler çoluk çocuk ağaların karşısında diretme ye başlıyorlar ve köylülerin bu hareketine hiddetlenen a ğalar çeşitli baskı yollarına baş vuruyorlar. Neticede ihti laf çeşitli yollarla uyutulma ya çalışılıyor.

Davanın seyrinden kuşkuya düşen köylüler konu yu aralarında tartışıp tek çı kar yolun davanın devrimci bir avukata verilmesinde ol duğu konusunda anlaşmaya varıyorlar.

Davayı üzerine alan devrim ci hukuk Fakültesi asistanı Doğu Perinçek dava günü mahkemeye geldiğinde yuka rıda anlattığımız veçhile mah keme koridoru polis kontrolü altına alınmış vaziyette idi. Üstelik mahkemeye gelen bü tün köylülere Avşarlı mısınız, aranızda Avşarlı var mı diye soruyorlardı. Demek ki, ba şından daha önce böyle olay lar geçmiş olan Avşar köylü'e rinin kardeş Azap köyüne yardımcı olacaklarını bildik leri için bu yola başvurmuş lardır. Ama korkmakta haklı dırlar.

Korkuyorlar, korkacaklar, korksunlar. seliyoruz gelece ğiz yakındır. Yaşasın işçi köy lü gençlik dayanışması. Yaşa sın bağımsız Türkiye. Parola mız zaferdir. İleri..

Yobazlık Emperyalizmin Aletidir

(Baştarafı S. 1 de)

baanın girmesini üçyüz sene önlediğini görürüz.

Emperyalizm, girdiği her geri kalmış ülkede gerici düşün celeri halka karşı bir silâh olarak kullanmıştır. Emperyalizm, yurdumuzda ordumuzu ele geçirme çabaları geri tepince, bü tün gücüyle irtica âletine sarılmaktadır. İrtica nerede ayaklan mışsa orada emperyalizmin çıkarları söz konusudur demektir, orada halkımızın menfaati yoktur.

Din adına konuştuklarını söyleyen yobazlar, hiç bir zaman toprak mücadelesi veren köylünün yanında yer almazlar. Top rak ağalığının toprak düzeni olduğunu yayarlar. Kendi yalanları ortaya çıkmasından korktukları için halkımızın okuma yazma öğrenmesini istemezler.

İşçilerin patronun kulu kölesi gibi çalışmasını din emriy miş gibi gösterirler. Grev yapan işgal yapan işçiyi iktidar kur şunlatırken onlar ya polisin yanında yer alırlar ya da işçileri dinsizlikle suçlayıp cinayeti, soygunu haklı göstermeye çalı şırlar.

Nice din adamı, nice dindar insan Mustafa Kemal'in saf larında düşmana karşı dövüşmüştür. Şimdi de nice dinine bağ lı insan millî cephede yerini almaktadır. Fakat irtica o gün de bugün de emperyalizmin saflarında millî güçlere silâh sık mıştır, sıkmaktadır.

Dün Kubilay'ı testereyle kesenler bugün de işbirlikçi ikti darın karşısında yiğitçe dövüşen öğretmenlerimize saldırmak tadır. Aynı yobaz takımı, emperyalizme karşı dövüşen yiğit genç leri kurşunlamaktadır. Kanlı pazar'da, Amerikan filosunu kıble yapıp namaz kıldıktan sonra Taksim'de yurtsever avına çıkan hainlerin dindarlıkla ne ilgileri olabilir?...

İrticaın kaba kuvveti daima vatan hainlerinin safında ve millî cepheye karşıdır.

Anayasamızda «Kimse devletin sosyal, iktisadî, siyasî veya hukukî temel düzenini kısmen de olsa din kurallarına dayan dırma, veya siyasî veya şahsî çıkar sağlamak amacıyla din duygularını veya dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz.» denmesine rağmen, bugün irticai si lâhlandıran, teşkilâtlandıran emperyalizmin ve onun güdümün deki işbirlikçi iktidardır.

Yobazlık, emperyalizmin âletidir. Düşmanın silâhını elin den alıp yok etmek gerekmektedir.

Bütün uyanmış işçiler, köylüler, aydın yurtseverler yobazlı ğın dinle alakası olmadığını çevrelerine anlatmalıdırlar. Bilme den, kandırılarak yobazın peşinde emperyalizmin safına sürük lenmiş yurttaşlarımızı uyaralım onları millî cepheye çağıralım.

Sarı Sendika Çemberiui kıralım

(Baştarafı S. 1 de)

baskıyı arttırmışlar, işçile rin Teksif'e kaydolmaları için her türlü yola başvurmaya başlamışlardır. Bu durum dev rimciler işçilere patronlarla te ke tek mücadelenin kurtuluşu sağlamıyacağını ancak bütün iş çilere, patronlarla teke tek mücadelenin kurtuluşu sağ lamıyacağını, ancak bütün iş çilerin diğer devrimci sınıf ve tabakalarla güçbirliği ha linde devrimi başarıya ulaş tırmalarıyla kurtuluşun tam olacağını öğetmelidir.

Oturma grevi yapan işçiler:

1. Sendika seçme özgür lüğü.

2. İşten çıkartılanların ye niden işe alınmalarını iste mektedirler.

Hür — Mensucat Sendika sının gelişmesini önlemek i çin her türlü zorbalığa baş vuran patronlar ve sarı sen dikacılar son olarak Hür Mensucat Sendikası Sekrete ri Adnan Sargın'ın işçilere bil diri dağıtmasını önlemeğe çabalamışlar fakat işçilerin direnişi karşısında gerilemek zorunda kalmışlardır.

Hür Mensucat Sendikasının bildirisinde şöyle denilmekte dir :

«Kardeşlerimiz, Teksif'in Bursa'da bulunan şubesi ve onun yöneticileri karşıla rında bugüne dek, işçiden ya na bir sendika olmadığı için istediği şekilde hareket etmiş ve işverenle sarmaş dolaş o larak içki masaları başında toplu sözleşme imzalamıştır. Fakat bundan sonra aynı şe yi yapamıyacaklardır, çünkü karşılarında işçiden yana Hür Mensucat Sendikasını göre ceklerdir.»

Bursalı işciler Sarı Sendi ka ile mücadelenin patronla mücadeleden ayrılmaması ge rektiğini kavrayarak kendi mü cadelelerini devam ettirecek lerdir.

Buca Klimasanda işgal var

(Baştarafı S. 1 de)

olmak için, gayrikanuni ted birlere baş vurmaktaydı. Fab rikaya girerken işçilerden, im zalı birer boş kâğıt ve yine miktar hanesi boş birer borç senedi alan işveren, demokra tik ve iktisadi hak isteyen iş çileri bu belgelerle baskı altın da tutmaktaydı.

13 Nisan Salı günü ortakla şa bir hareketle çalıştıkları fabrikayı işgal eden işçiler, ustabaşları Ulaş Ozulaş'ın ağ zından şu isteklerini açıkla mışlardı:

— Her işçi fabrikaya alınır ken imzalatılan boş kağıtlar hemen geri verilmelidir.

— Her işçiden miktarı ve tarihi belli olmadan alınan borç senetleri hemen geri ve rilmelidir.

— Toplu sözleşme görüşme lerine hemen başlanılmalıdır.

Klimasan işçileri, bu istekle rini elde edene kadar diren mekte azimli olduklarını be lirtmişlerdir.

—o—

Çay üreticileri

(Baştarafı S 1 de)

çelerinde yoğunlaşan üretici köylü hareketleri hızla geliş mektedir. Üreticiler, fabrikala rı işgal etmekle kalmamışlar, aynı zamanda işbirlikçi Adalet Partisinin binalarını da tahrip etmişlerdir. Halen binlerce çay üreticisi Karadeniz'in çe şitli bölgelerinde kitle halinde işbirlikçi AP iktidarının son tutumuna karşı mücadele et mektedir. Bütün Türkiye'nin üreticileri mücadelelerini bir leştirmek yönünde adımlar al maktadırlar. Tütün, üzüm, in cir, pamuk, çay üreticileri ken dilerini soyan ağalara, tefeci lere, vurguncularа karşı birlik te mücadele ettikleri zaman zafer kazanılabilir. Bütün yurt severler, yiğit çay üreticileri nin yanında onlarla omuz omu za olalım. Güçlerimizi birleşti rip millî demokratik mücade leyi güçlendirelim.

IZSAL'de grev kırıcılığı sökmeyecek

İstanbul'daki IZSAL Dö küm fabrikasında 670 işçi, işverenin, toplu sözleşmede kabul etmediği isteklerinin ye rine getirilmesi için greve git mişlerdir.

Maden — İş sendikasına bağlı Izsal İşçileri istekleri ka bul edilinceye kadar direnme ye kararlıdırlar. İşçiler, her türlü grev kırıcılığına karşı son derece uyanıktır. Çevrede ki bütün fabrikaların işçileri, İzsal'daki kardeşlerini destek lemektedirler. Çevre fabrikala rın işçileri, önceki mücadele lerde tecrübe sahibi olmuş iş çiler ve devrimci gençler Iz sal işçilerinin mücadelesine omuz vermektedirler. Fabrika nın önü grevi destekleyen ku ruluşların ve diğer fabrika iş çilerinin destekleme pankart larıyla dolmuştur.

Bu son grev de işçilerin, tek tek fabrikalardaki müca deleleri birleştirmek yönünde davrandıklarını göstermekte dir.

—o—

Hademeler Haklarını Alacak

Okul müstahdemlerinin ek mek ve hürriyet hakları için mücadele eden Türkiye Üni versiteleri ve Okulları Hade meleri Sendikası genel başka nı Mevlut Köle, Millî Eğitim Bakanlığına şu istekleri bildir miştir:

— Okul müstahdemlerinin aylık asgari ücretleri, asgari işçi ücreti olan 465 liraya çı karılmalıdır.

— Okul müstahdemlerinin sosyal güvenliği sağlanmalı, işten çıkarılmalarındaki key filiğe son verilmelidir.

— Okul müstahdemlerinin işçi sigortalarından yararlan maları sağlanmalıdır.

— Günlük mesai saatlerine uyulmalıdır.

Mevlut Köle, bu haklar elde edilinceye kadar mücadele e deceklerini bildirmiştir.

Arap Köylülerinin Haklı Mücadelesi Önlenemez

Araplar'dan Ali Dalkılıç bildiriyor :

Gazetemizin geçen sayısında yazdığımız gibi jandarmalar ağaların baskısıyla gelip fidanlarımızı söktüler. Jandarma Komutanı bize «gidin reylerinizi kime veriyorsanız onlar sizin hakkınızı arasın» dedi. Burada ağaların büyük baskısı var. Süleyman ağa, AP Mebusu Arif Ataley, her şey bunların keyfine göre yürütülüyor. Onların keyfine göre hareket etmeyenleri sindiriyorlar. Ama bundan sonra ağaların zulmü altında yaşamak yeter. Aslında bize dedelerimizden kalan toprakları ağaların elinden almak için mücadele edeceğiz. Araplar köylülerinin haklı mücadelesi durdurulamayacaktır. Yaşasın gençler, yaşasın işçiler köylüler.

Kıymet vermiyorlar fakir köylüye
Kaçın artık uyandık geliyoruz
Bizi köle mi sandınız ağalara beylere
Kaçın artık uyandık geliyoruz.

ALİ DALKILIÇ

— o —

TÜBİTAK Personeli Grevde

Başbakanlığa bağlı Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) personeli işveren durumundaki Başbakanlığın, % 10 zam talebini ve yönetmeliğin değişmesini kabul etmemesi üzerine greve başlamışlardır. 86 kişilik personelin katıldığı grev bütün gücüyle devam etmektedir. Birlik — İş yöneticileri Başbakanlığın sendikalaşmayı tanımak istemediğini ve grevin bir sebebinin de sendikalaşmanın İşçinin hakkı olduğunu Başbakanca ve başbakanlık yetkililerine göstermek olduğunu açıklamışlardır.

Başbakan ve iktidar bu konudaki tutumuyla da bir kere daha kimden yana olduğunu açıkça göstermiştir. TÜBİTAK personelinin grevi istenen haklar sağlanıncaya ve personelin hakkını vermeye yanaşmayan Başbakanlık dize gelinceye kadar devam edecektir.

AP' nin Müreffeh Türkiye'si Bu mu

Hüseyin KAYA

Başbakan Süleyman Demirel ikidebir söyler durur. «Hangi düzeni değiştirmek isterler» der ve hemen arkasından müreffeh Türkiye'den bahseder. Toplumun yardıma muhtaç insanları ölüme terkedilmiş olarak çilelerini doldururken, A.P. Hükümeti millet sırtından milyonerler yetiştirmek peşindedir. Biz A.P. Hükümetinin değişmesinde diği bu bozuk düzenin kepazeliğini ortaya çıkaran delillerden birini gösteriyoruz. Yandaki resim, ölüme terkedilmiş bir insanın 20. asırda Türkiye'nin gerikalmışlığının ve müreffeh olmadığının bir belgesidir.

Kimdir bu ölüme terkedilmiş insan ve biz kendisini nasıl tanıdık?

Bir sohbette AP Hükümetinin kepazeliği konuşuluyordu. Bir arkadaşımız, «size Süleyman Demirel'in müreffeh Türkiye'sinde insanların nasıl yaşadığını göstereyim» diyerek bizi Söke'nin Kemal Paşa Mahallesinin bir kenarında, tavuk kümesine benzeyen bir yer gösterdi: «İşte bunun içerisinde bir insan yaşıyor» dedi. İnsanın hayalinden burada bir canlının yaşayacağı geçmezdi. İnanasım gelmedi. Yaklaştım. Buzdolabı ambalajı içerisinde bir karartı var. «Hey... Amca, amca» diye seslendiğimde, «ıhh» diye bir ses geldi. «Amca ben gazeteciyim, seninle konuşmak istiyorum» dedim.

— Amca senin adın nedir? Neyin var nerelisin?

— Bana Galo derler. 1328 doğumluyum. İki gözümde görmez. Ayağımın biri kesik Söke'liyim.

— Amca sen nezamandır buradasın ve sana kim bakıyor?

— Bir yıldır buradayım, Acıyanlar bir şey verirse yerim. Bir yıldır çamaşır değişmedim ve buradan hiç çıkmadım.

— Amca sen hangi partiye oy verdin?

— Eskiden DP liydim. Bu seçimlerde oy kullanmadım.

— Amca Süleyman Demirel Müreffeh Türkiye diyor. Ne diyorsun bu söze?

— Anlamadım.

— Yani Süleyman Demirel herkes huzur içinde ve memlekette herkes rahat diyor.

— Huzurlu ve rahat olanlar da var. İşte benim huzurumu rahatımı görüyorsunuz.

Evet kardeşler, Demirel ikidebir hür düzenden, müreffeh Türkiye'den söz eder. Düzenin değişmesini isteyenlere huzur bozucu der. Süleyman Demirel ve düzenin değişmesini istemeyenleri Galo Amcanın yattığı pisliğin içine bir saat bir gün yatırsan her halde düzen değişikliği yapmak için isyan ederler sanırım.

sendikalar kuralım soyguncuya vuralım

Ödemiş Tütün Ekicileri Sendikası Kuruldu

Yıllar boyu yabancı şirketlerin, tüccarın ve tefecilerin ezdiği Ödemişli tütün ekicileri 2 Mart'ta Tütün Üreticileri Sendikası'nı kurmuşlardır.

Ödemişli tütün ekicileri 12 ay geceli gündüzlü çalışarak ürettikleri tütünü ellerinden yok pahasına kapan, soyguncu tüccara ve tefecilere karşı birlik olmak gereğini anlamışlardır.

Sendika başkanlığına Demirceli köyünden Nazım Çavuş getirilmiştir. Ocaklı köyünden İlter Şentürk, Ahmet Savran ve Recep Güne ile Ödemişten Coşkun Şengün Yönetim Kuruluna seçilmiştir.

Ödemişli tütün ekicileri SENDİKANA ÜYE OL!

Tüccarın ve tefecinin soygununa karşı sendikanda birleş:

Temizlik işçilerinin Mücadelesi

Temizlik işçileri 1965'ten bu yana Türkiye-İş Sendikasında örgütlenmektedirler. Sarı sendikacılığa karşı zorlu bir mücadele vererek, Temiz-İş sendikası dahil karşılarındaki 17 sarı sendikayı devirmişlerdir. Böylelikle devrimci sendikalaşma yolunda önemli bir başarı kazanmışlardır. Temiz-İş'in üyeleri genel kurul toplantısında Temiz-İş sendikasını feshederek toplu halde Türkiye-İş Sendikasına geçmişlerdir.

Böylece, Ankara Belediyesi ile toplu sözleşme yapma hakkını bağrında 3000 temizlik işçisi barındıran Türkiye-İş sendikası almıştır.

Öğrendiğimize göre Ankara Belediye Başkanı aynı zamanda işbirlikçi AP iktidarının adamı olan Ekrem Barlas Türkiye - İş toplu sözleşmeye yanaşmamaktadır.

Bunun üzerine bir bildiri yayınlayan sendika genel başkanı Cemal Akın, bildirisinde şöyle demektedir :

«Bu nedenle, Türkiye - İş Sendikası, Ankara temizlik işçilerinin grev, boykot, yürüyüş, miting gibi bütün eylemleri için gerekli maddi ve manevi hazırlıklarını tamamlamış, kanuni müddetinin dolmasını beklemektedir. İşverenle anlaşmaya varılmazsa, sendikamızın uygulayacağı grevde, belediyenin dışarıdan alacağı işçiler dahil, hiç bir kimsenin çöp temizleyemiyeceğinin bilinmesinde yarar vardır. Şimdiden, işçi sınıfının demokratik mücadelesinden yana olanları, Ankara temizlik işçilerinin eylemleri için göreve hazır olmaya davet ediyoruz.»

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞINı yükseltiyor

Yaşasın Halk Savaşının Zaferi !

Rüzgar Eken Fırtına Biçer

Kamboçya halkının emperyalizme teslim olması için önünde engel olarak gördüğü Devlet Başkanı Sihanuk'u devirmenin her şeyi halledeceğini sanan Amerika'nın ne kadar yanlış düşündüğü gün gibi açığa çıkmıştır.

Asya'nın güney doğusundaki bu küçük ülkeyi ele geçirerek onu milli kurtuluş hareketlerine karşı bir üs olarak kullanmak isteyen Amerika, bir ay kadar önce Kamboçya'da bir darbe yaptırmıştı. O sırada yurt dışında bulunan Kamboç Devlet Başkanı Sihanuk da halkını Amerikan uşaklarına karşı savaşa çağırdı.

Sihanuk'u kulaktan kulağa yayılan çağrısını duyan silâhı kapıp mücadeleye girişti. Kamboçya'da kurtuluş bayrağı elden ele yükselirken, Amerikalılar ve uşakları kaçacak delik aramaktalar. İki satılıkla bir devleti ele geçirebileceklerini umanlar ders alsınlar. Kamboçya'daki savaş elin mi, beyin mi üstün olduğunu herkese göstermiştir.

Yakın zaferin eşiğinde mücadele eden Kamboç halkına mücadeleleri kutlu olsun.

Halk Savaşı Zaferla Biter

Arap yarımadasının güneyindeki yüzyıllardır ezilmiş, sömürülmüş halklar haklarına sahip çıkmakta ve bu uğurda mücadeleye girişmektedir. Hint Okyanusu kıyısına dizim dizim dizilmiş, adları emir olan satılıklar tarafından yönetilen küçük devletlerden biri olan Muskat ve Umman'da kurtuluş savaşı genişlemiş ve zafere yaklaşmıştır. Zofar adı verilen bölgede başlıyan bu mücadele bugün bütün bölgeyi sarmıştır. Korkan gerici ve uşak emirler İngiltere ve Amerika'ya sığınma çabasındadırlar.

Zofar işçisinin köylüsünün mücadelesiyle yürütülen bu halk savaşı İngiliz hava kuvvetlerinin köyleri, kentleri bombalamasına rağmen, şiddetinden hiç bir şey kaybetmeksizin sürüp gitmektedir. Ağa zulmüne, patron sömürüsüne karşı olan bütün işçi ve köylüleri, emperyalizme karşı mücadeleye kararlı bütün aydınları bir araya toplayan Zofar devrimcileri küçük bir kıvılcımın bütün bir bozkırı tutuşturacağını bilerek azimle yollarına devam etmektedirler.

Türkiye Halklarının Kurtuluşu Bütündür

Doğu halkının sömürü ve baskıdan kurtuluşu devrimle gerçekleşir.

Yurdumuz bütünüyle emperyalizmin, işbirlikçilerinin, ağalığın ve tefeciliğin hâkimiyeti altındadır. Bütün halklarımız sömürü ve zulmün şiddetli baskısını duymaktadır. Bu baskı ve zulmün en yoğun olduğu bölgelerden biri de Doğu Anadolu'dur. Bu yazıda bu bölge halklarının nasıl sömürüldüklerini baskının şiddetini ortaya koyan üç mektuptan parçalar yayınlıyoruz.

Birinci mektup doğu halklarının belli başlı geçim kaynağı olan hayvancılık üzerinden nasıl sömürüldüğünü anlatarak başlıyor ve ağalık düzeni olduğu gibi gün ışığına çıkıyor.

«Peynirin beher kiloğramı ağaya üç buçuk — dört lira ya mal olur. Şehirlerde ise kaşar peynirinin kilosu 18 — 20 liradır. Buradan doğu halkının hayvanlarından elde edilen sütten dahi nasıl sömürüldüğü ortaya çıkmaktadır. Sömürücüler sömürülenleri altındaki köylüleri her an alevi — sünni gibi mezhep kavgalarına sürüklemekten tutun, en kurnaz plânlara kadar her yolu uygulamaktadırlar. Bunlardan biri hakkında izahatta bulunacağım :

«Nalbant Dağı, Bacalı Yavlası, Yemen Çayırı, Eşmevazı köyü, Bulanık köyü Türkmenler köyü Satıroğlu köyü Saçlıdere, Sıçanlı köyü bu zalim kişinin topraklarını sınırlar. Her tarafından sulanabildiği için bu topraklar çevre köylerin topraklarından çok daha verimlidir.»

«1958 — 1959 yılında dört köy halkı canlarına tak ettiğinden ağa topraklarının bir kısmını işgal ettiler. Sonrası malum köylülerimiz, jandarma dipçiği ile çıkartıldılar. Ağa 250.000 liraya avukat tuttu, söylendiğine göre kendini güvenlik altında tutan inzibat kuvvetlerine de 100 bin lira vermiş. Ağalara hizmet eden nankörlerin yıllık gelirinin ağa tarafından 750 — 800 lira olarak takdir edildiği düşünülürse, bu paraların büyüklüğü anlaşılır. Uzun geçitlerden sonra ağa padişahlıktan alınan tapusuyla köylülerin elinden toprağın büyük çoğunluğunu aldı. Köylünün elinde pek azı kaldı.»

«Demokratik haklarını kullanıp toprakların ağanın elinden almak için harekete geçen köylülerimiz biraz örgütlü ve bilinçli olsalardı, kati olarak söyleyebilirim ki, hareketleri haddinden fazla başarılı olurdu.»

«Şimdi ise ağanın serveti anlatılamıyacak kadar çok. Geniş halk yığınların ağaların iktisadî baskısı altında bulunduğundan, sefil perişan bir hayat sürmektedir.»

«İşte bu gerçekleri gözönüne getirdiğimizde memleketimizde millî demokratik devrim aşamasından sonra ancak sosyalizme biran önce varmanın zorunlu olduğu meselesi ortaya çıkar.»

Hamit Sili'den gelen ikinci mektup ise şöyle :

«Bu durumu biz Doğulular artık talihsizliğimize sayıyoruz. Sorumlululara soruyoruz; neden topraksızız? Neden işsiziz? Neden imkânsızız? Neden dağlarda eşkiyayız?»

«Kazanımız birgün kaynamış, on gün kaynamamıştır. Kaynasa bile burnumuza bulgur aşından, ayran çorbasından başka bir yemek kokusu gelmemiştir. Ağaların, vurguncuların dışında, top yekûn halk bu hayatı yaşamaktadır. Şimdi doğulu halkımıza soruyorum: Hangi birinizin ağalara borcu yok? Hanginiz refah içindesiniz? Hanginiz çocuğunuza okul, tahsil vaadedecek durumdasınız? Hanginiz hastanızı parasız tedavi ettirebilmektesiniz?»

«Bu yıl sadece insanlar kıtlık ve hastalık çekmedi. Hayvanlarımız da açlık ve hastalık içinde. Saman yok, ot yok. Bunu fırsat bilip hayvanlarımızı ucuz ucuzuna kim satın aldı. Hayvanlarımız böyle ebil olurken etin kilosu on liradan aşağı inmedi. Hangi birimiz doyasıya et gördük?»

«Bu durumdan kurtulmanın, yurdumuzu bağımsız ve demokratik bir ülke haline getirmekten başka yolu var mı?»

Elimizdeki 3. mektup öğ ve yöneticilerin çoğunluğu toprak ve aşiret ağalarıyla Şeyh, Seyit, Hacı gibi imtiyazlı kişilerdir. Ağır sanayinin S'si girmemiştir buraya. Beş Yıllık Plânlarla ayrılan devede kulak kabilindeki yatırımlar yine ağaların, tefecilerin cebine girmektedir. Burası kıyıma uğrayan memur, subay, öğretmenlerin sürgün diyarı olmuştur. Su ve şelale bolluklarına rağmen baraj ve kanalların yokluğundan dolayı elektriksiz ve susuzdur.»

Dağ altlarında yatan çeşitli madenlerin, petrollerin «gel gel» diye seslenişlerine kulakların tıkandığı bir yerdir. Banka kredilerinin ağaların tefecilerin cebine aktığı yerdir. Hastahaneler doktorsuz, okullar öğretmensizdir. Okur yazar oranı nüfusa göre yüzde yirmisekizdir. Tarıma elverişli bir bölge olmasına rağmen halkın çoğunluğu topraksız olup maraba durumundadır. İş yeri sayısı 2427 dir. Bu bilgilerde gösteriyor ki, işbirlikçi iktidarlar «müreffeh Türkiye (!) mizin» en vefakâr yiğit halkının yaşadığı bu bölgemizi ancak oy, askerlik, savaş, vergi sırasında hatırlayıp kısa vadeli bazı vaatlarla gönüllerini almaya çalışmışlar, sonra da üvey

renci Hasan Gülşan'dan. Hasan arkadaş mektubunda şöyle yazıyor :

«Ülkemizde emperyalizm işbirlikçileri ve toprak ağalarının sebep oldukları şimdiki düzenin tutarsızlığını, adaletsizliğini en çok doğu bölgemizde yaşayan insanların hayatlarında görebiliriz.»

«Doğuya bir göz atacak olursak şu manzarayla karşılaşırız: Doğuda bugün halâ aşiret ve toprak ağalığı ayaktadır. Halkı sömürmeye devam etmektedir. Doğulu mebuslar

evlât misali bir köşeye itivermişlerdir. Bu durum doğunun külfetlerin çoğundan, nimetlerin ise en azından nasiplendiğinin açık bir delilidir.

Ey vicdan, akıl sahibi yurttaşlar.

İşte böylece gözden ve gönülden uzak bir duruma düşürülen doğuyu ortaçağ karanlığından derebeylik düzeninden kurtarabilmenin tek yolu millî demokratik devrimin yapılması ve emekçilerin iktidarına dayanan bir düzenin kurulmasıdır.

KALEMLE TELDEN

Aldı Aşık Meyyali

Ben ağa değilim vurup kırmadım,
Lânet olsun vurup kırana lânet,
Vurguncu değilim, halkı soymadım.
Lânet olsun vurup soyana lânet.

Aracı değilim halkı satamam,
Yetimlerin günahına batamam,
Milletin sırtından yiyip yatamam,
Lânet olsun yiyip yatana lânet.

Kumarbaz değilim mano almadım
Bana iş ver diye para saymadım,
Yollar kesi pinsanları soymadım.
Lânet olsun soyup yiyene lânet.

Seslen Mehmetçiğim derdini seslen,
Düşmanlara karşı olursun aslan,
Ellerin tetikte taşlara yaslan,
Lânet olsun hakkını yiyene lânet.

Nalına da VUR Mıhına da

Kesesine de VUR kasasına da

Geçen sayımızdaki yazımızda çivi «Kır At»ın etine değdi galiba. Yazımızdan dolayı gazetemiz İŞÇİ — KÖYLÜ'yü toplatma kararı çıkartmışlar. «Al kaşağıyı gir ahıra, yarası olan gocunsun» demişler. Biz de elimize çekici, nalı, mıhı alıp nallamaya başlayınca ayaklarına çivi değenler zıp zıp zıplamağa başladılar.

Bütün gazeteler dergiler, aklı başında herkes, Demirel biraderlerin vurgunları, soyduğu milyonları, kapattığı arsaları, memleketi satıp topladığı paraları biliyor, yazıyor, söylüyor. Ama ne çare, «yüzsüzün yüzüne tükürmüşler de, yağmur yağıyor sanmış», adamlar, gene de «alnımız açık, yüzümüz ak» diyorlar da, başka bir şey demiyorlar. Sonra iş hesap vermeğe gelince, kaçacak delik arıyorlar.

Bilmem duydunuz mu? Gazetemizi toplatıp, bizi mahkemeye hesap vermeye çağıran Süleyman Demirel kendi yolsuzluklarını ortaya çıkartmak üzere kurulan Meclis komisyonlarında da hesap vermekten kaçtı. Bahane de Anayasa'daki bir madde.. Demirel gibiler hakimlere baskı yapmasın diye konulan bu maddeyi, Demirel kendisinin hesap vermeden soygun yapması, kardeşlerini zengin etmesi için konuldu sanıyormuş. Bunu duyan hâkimler, hukukçular, aklıbaşında yurttaşların ağzı açık kaldı, «Arsızlığın bu kadarına da pes adamlar hem kel hem fodul» diyerek.

Alnı açık, yüzü ak olan böyle mi yapar hiç? Alnını da, yüzünü de, kesesini, kasasını da soruşturma komisyonlarına, mahkemelere öyle bir gösterir ki, herkes inansın. Oysa Demirel alnını da, yüzünü de kapayıp, sadece nallarını göstererek kaçmağa başladı.

Anlaşılan bunlar, devletin bankasını babalarının kasası sandıkları gibi, Anayasayı da Ali Demirel'in karalama defteri sanıyorlar.

«Minareyi çalan kılıfını hazırlar» demişler de arkasından «mızrak çuvala» girmez deyivermişler. Anayasayı kılıf yapmağa çalışanların çuvalı çoktan delindi. Yolsuzluklar, hırsızlıklar ortalığı kapladı. «Güneş balçıkla sıvanmaz», İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesini toplattılar diye çalmaya çırpmağa devam edebilecekler mi?

Madem işbirlikçi soygun şebekesi AP'nin nalları göründü, biz de mıhlayalım biraz!

Kükredi mi aslan, ayağı kösteklenir atın.
İşçi — Köylü birleşince hükmü kalmaz Kır Atın
Çelikten bir cephe olarak birleştik mi bizler,
Amerikancı AP'nin sonu gelecek, yakın.

nalcıbaşı

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ
15 günlük gazete • Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Ömer Özerturgut • İdare yeri, yazışma ve abone adresi Adakale sokak 28/1 Yenişehir — ANKARA • Telefon 12 74 17 • İstanbul bürosu : Klod Farrer Cad 6/6 Divanyolu — İSTANBUL • Telefon : 27 39 61 • Dizgi tertip · MURAT MATBAASI • Baskı : Ulusal Basımevi • Yıllık abonesi : Yurt içi 6.— TL. Avrupa uçak postası 30.— TL. • İlân santimi 20.— TL. • Yayın ilânları indirimlidir.